

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

X. Quid necesse est homini majora se quærere, cùm ignoret, quid
conducat sibi in vitâ suâ numero dierum peregrinationis suæ, & tempore,
quod velus umbra præterit? Eccli. 7. v. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](#)

ultra admittet: *Non suscipiet pro redēptione dona plurima.* adeo, ut si sancti omnes sancteque concordibus animis se offerrent reddituros in terram ad hunc solum finem, ut satisfaciant pro animâ illâ infelice, ille in aeternum non acceptaret. Ecce quā parvum nunc requiratur ad placandum sponsum honoris sui adeo ze-

losum lumen suspitum, undatio, unus dolor animi conuertō non sufficerent omnes divitiae in unum cumulata. derunt divitiae in die ultimi. 4. Nec ejus rei alia dati possunt quia Zelus et furore parcer in die unde dita. *

X.

Quid necesse est homini majora se querere, cum ignoret, quid sit sibi in vita suâ numero dierum peregrinacionis ius, tempore, quod velut umbra praterit? Eccli. 7. v. 1.

Considera, hoc loco suggillari à sapiente omnes ambitiosos, omnes avaros, omnes illos, qui, ut fieri præcipue in mundo solent, altiora querunt statu suo, in quo DEUS eos collocavit. nam omnes isti querunt Majora se, led quare majora se: fortè quia superiora querunt conditione suâ: neutquam: quia hoc non sufficit, ut dicantur querere majora se, cum eorum non pauci digni sint forte meliore, & altiore conditione, quam sit ea, in qua modò versantur. Majora se querunt, quia querunt, quae superant capacitem suam, quis sensus: omnes, qui non contenti præsenti statu prensant alium, sine dubio futura querunt, adeoque capacitatem suâ superiora. Quippe an illi sciunt eorum consecutionem sibi utilem porius quam noxiā futuram? Hoc soli DEO constat, qui in Mente suâ Prædestinationis eorum disponit, ut illud officium, illa dignitas, parentela ad quam anhelant, illis afferat arienum. Stultiq[ue] sunt, qui studio querunt. & ideo quāridicendo dicit: *Quid homini majora se querere, cum quid conducti sibi in vita suâ erum peregrinationis sue?* Temerarius in fonte habet: temerare. At noster Interpres Divinis translatis Majora se, quia omnibus superiora sunt capaces manū, nempe futura. Debet scire, quā demum viâ consequimur nos oporteat. Ideo sic ut per qui natus exul in regione longi viam nescit, quā rendat in patrum ritum habere ducentem debet, quoque duci à DEO patiaris, eo, qui in terra sustiner locum.

ecclesia à tuo Prezule, in Monasterio à
mo Preposito, in seculo à Patre tuo
spirituali. Hec vera est regula, quæ
ignorat dementia tua, dum non solum
pro regula sequeris genium tuum, sed
etiam, dilectere, & tuam ipse telam
petexere statuis, velit nolit DEUS.
Contentus ictu statu, in quo ipse te po-
nunt, aut si nihil est, quod porrò requi-
as sequere fidem obedientia ductu-
m securus eris. *Qui custodit pra-*
tempus, non experietur quidquam mali.
Ecl. 3. v. 5. Non solum non experit
de presenti, quia sancte operatur, sed
neque experietur de futuro, quia ope-
ratur aeternè. Si annos vi xeris centenos,
immagin nocebit obediisse. ò sola-
tum Divinum!

2. Considera, et si minimè noc-
ere consequi eos gradus, quos procu-
ras stages, dum vivis, plurimum no-
ceas, quod hos queras. Ratio est,
enim a cura nimium mentem abstra-
fir ab eo, quod majoris momenti est,
tempore negotio salutis, ali quam dubio
& incipiente negotio! Tunescis, quid
ab eis lexitatem maximè conducat:
Quid conductar sibi, & consequenter
aliquid agere non deberes, nisi summo
hunc occupari circa negotium tantum
momentum. In eo fisi oporteret curas
mas omnes, cogitationes, verba, des-
ideria, porro dum queris res in terra
sunt difficultes, quales sunt altioris
formae gradus, necesse est id, quod
maximi momenti est pro minoribus
neglegi, nunquid melius est impende-
re in utilitatem animæ cam sollicitudi-
nem & studium, quæ tanto ardore re-
R. P. Pauli Segneri Manna Anima.

M mm

re

Mna

VII

re aliud querendo? aqua, tempore ob-
servationis, quia modica est, auro emitur,
& sic etiam frumentum in caritate an-
nonæ, foenum in siccitate, ferrum in
raritate, aromata in penuria, & eadem
proportione mercium ceterarum eti-
vulgarium, si pauca existant, crescit
pretium usque ad sumnum. Cur ergo
apud te solius temporis pretium non
augetur, quod tamen per se adeo pre-
tiosum est? audis, quibus terminis ar-
etatur humana vita? numero dierum.
Ne putas exorari denique DEum pos-
se, ut tales numerum protendat, quia
si numerus est, jam definitus est. unde
sapiens hoc loco, eti possit, dicere no-
luit diebus peregrinationis, sed numero
dierum, ut intelligas spem nullam esse
eos augendi. res omnes coram DEO
certo stant numero, & sic etiam vita
tuæ dies. Notum fac mihi Domine
numero dierum meorum, ut sciam,
quid desit mihi. Pl. 38. v. f. Itaque in id
unum incumbet, ut via secura pergas in
patriam, quia & pauci sunt, & definiti.
Ita Peregrinus facit, cui pro adventu in
locum aliquem brevis præstitutus est
terminus sub hereditatis jactura. O
quantopere laborat etiam prævertere,
ut portius temporis aliquid superet,
quam deficiat.

4. Considera Tempus ejusmodi
non solum esse tam modicum, non so-
lum tam præcium, ut modò diximus,
sed etiam velox instar umbræ, ut idcir-
co sapiens, cum dixisset numero dierum
peregrinationis suæ, ita concludat, &
tempore quod velut umbra praterit. sed
euthic dicit: Tempus velut umbra

rent velocitate planè prodigiosâ, sed
eo summo modo præterit, ut prius præ-
teruisse quām præterire notetur. Quis
ego explicet, quām grave sit pericu-
lum id inutiliter perdendi, n̄caveas?
unde tanto magis obligaris ad caute-
lum. Peregrino, maximē si arctari se
femias, nūhil tempore pretiosius. illud
tempo, civilitatis officiis, confabulati-
onibus, curiositatib; imō vel ipsi mensæ
derelictis, n̄ciam ob causam, nisi quia
peregrinus est. Talis tu quoque es,
peregrinus es, & peregrinus tendens
ad terminum, quem si non attingasho-
ni Domino, p̄fixā ad salutem, pe-
rīsti. nulla spes est cōdūnquam per-
tingendi. Vide ergo, antem temporis a-
liquid sit perdendum in terra, prout
faciunt toti ambitiosi, toti avari, tot alii,
qui unicē sunt intenti procurandis cō-
modis mundi hujus miserabilis, in quo
tamen se peregrinari sciunt. Porro si
tempus amplius non erit, facilē nunc
istorum verborum sensum intelliges,
quæ meditaris: *Quid necesse est homi-
ni majora se querere, cūm ignoret, quid
conducat sibi in vita sua. His definitā
adjunctis, numero dierum peregrinatio-
nis sua, & tempore, quod velut um-
bra præterit.*

X I.

H̄sunt, quibus procella tenebrarum servata est in aeternum. Jud. Ep.

Considera, quomodo una gravissi-
ma genarum, quas dammati patienti-
tur in barathro inferni, futura sit illa
Tenebrarum. Non erunt istæ solùm
palpabiles, ut quondam Ægyptiæ, sed
procellæ, ut ideo dicat Apostolus de
nisi mœlis: *H̄sunt, quibus procella
tenebrarum servata est in aeternum. E-
rum deinde haec tenebre duplicitis gene-
ris easim scilicet & internæ. Illæ
sedant ad peccatum sensus, istæ ad po-
nam damni. Precare DEUM, ut lu-
men tibi tribua, utrumque genus bene-
cognoscendi, ut utrumque discas parti-
cum.*

2. Considera primò tenebras exte-
riores, quarum Christus toutes in E-
vangelio inveniunt: *Ejicientur in tene-
bras exteriore. Ejicite in tenebras ex-
terior. Mittite eum in tenebras ex-*

M m m 2 adeo

VII

VII